

Factors Affecting Academic Probation of Students of Prince of Songkla University, Pattani Campus

Ariya Kuha¹ and Banyat Yongyuan²

¹Ph.D.(Educational Psychology), Lecturer,

²Ph.D.(Demography), Lecturer

Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education,
Prince of Songkla University

E-mail: kariya@bunga.pn.psu.ac.th

Abstract

This research aimed to study the demographic factors, psychological characteristics, and learning behaviors, which affected the academic probation of students of Prince of Songkla University, Pattani campus. The samples were 340 four-year program undergraduate students from the Faculty of Education, Faculty of Humanities and Social Sciences, Faculty of Science and Technology, and College of Islamic Studies. Among these, 115 were under academic probation, and 225 were not.

It was found that such demographic factors as affiliation of the student's schools, high school GPA, order of the Faculty or field of study selected, and field of pursuits (arts or science) correlated significantly with the student's academic probation. Students with procrastination were more likely to be under academic probation. Psychological characteristics: internal locus of control, achievement motivation, and attitude toward the University had no correlation with the student's academic probation.

Keywords: academic probation, psychological characteristics, learning behaviors

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ

อริยา คุหา¹ และ บัญญัติ ยงย่วน²

¹Ph.D.(Educational Psychology), อาจารย์

²ปช.ด.(ประชากรศาสตร์), อาจารย์

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 340 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จากคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา แบ่งเป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จำนวน 115 คนและนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติ จำนวน 225 คน

ผลการศึกษา พบว่า ภูมิหลังของนักศึกษา อันได้แก่ สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ และสายการเรียนในมหาวิทยาลัย (สายวิทยาศาสตร์หรือสายศิลปศาสตร์) มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมผลัดวันประกันพรุ่งมีความน่าจะเป็นสูงที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ ส่วนปัจจัยด้านจิตลักษณะ อันได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อมหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจของนักศึกษา

คำสำคัญ: จิตลักษณะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ, พฤติกรรมการเรียน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเป็นสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหน้าที่หลักคือ การจัดการเรียนการสอนหรือการผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติ ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และการพึ่งตนเอง การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และเป็นผู้นำในการทำนุบำรุง ศึกษาวิจัย เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และในส่วนของผู้เรียนนั้นมหาวิทยาลัยมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนา ส่งเสริมให้บุคคลเหล่านั้นเป็นผู้มีสติปัญญา มี

ความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีทักษะ ตลอดจนบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถเป็นผู้นำและรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535, 70)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2511 โดยรูปแบบการบริหารจัดการเป็นแบบมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต ซึ่งในระยะเริ่มแรกประกอบด้วย 2

วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตหาดใหญ่และวิทยาเขตปัตตานี ระยะเวลาได้ขยายวิทยาเขตไปที่จังหวัดภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรังตามลำดับ ซึ่งตลอดระยะเวลา 30 กว่าปีของการก่อตั้ง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนในภาคใต้ และภูมิภาคอื่น ๆ มาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันดังพันธกิจข้อหนึ่งของมหาวิทยาลัย ที่กล่าวว่า จะกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่นักเรียนในภาคใต้ ให้สิทธิในการเข้าถึงการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ให้โอกาสแก่สังคมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ได้อย่างกว้างขวางและเปิดกว้าง มีรูปแบบการรับเข้าศึกษาที่หลากหลาย และจัดการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่นมุ่งให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทัดเทียมนานาชาติ

ในส่วนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตและหน้าที่อื่น ๆ มาอย่างต่อเนื่องและยาวนานเกินกว่า 30 ปี ปัจจุบัน (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544) ได้เปิดสอนใน 4 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ในแต่ละปีมีการรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี เข้าเรียนประมาณ 1,000 คน รวม 4 ชั้นปี ประมาณ 4,000 คน พบว่าในแต่ละปีมีนักศึกษาที่ต้องออกกลางคันเนื่องจากได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.25 และมีนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 1.25 ถึง 2.00 ซึ่งเรียกนักศึกษากลุ่มนี้ว่านักศึกษที่อยู่ในภาวะรอพินิจ (Academic Probation) และถ้านักศึกษาอยู่ในภาวะรอพินิจติดต่อกันเกินกว่า 3 ครั้ง นักศึกษาผู้นั้นจะต้องพ้นสภาพของการเป็นนักศึกษา

จากข้อมูลของงานทะเบียนและสถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ดังแสดงในตาราง 1 พบว่า สถิติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 ระหว่างปีการศึกษา 2538 ถึง ปีการศึกษา 2542 มีลักษณะไม่คงที่ เมื่อดำเนินการโดยเฉลี่ยทั้ง 5 ปี พบว่ามีนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจเฉลี่ยประมาณร้อยละ 12 ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก และถ้ารวมกับนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 2 และ

3 สัดส่วนนี้จะต้องเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

สภาพการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อตัวนักศึกษาเป็นอย่างมาก กล่าวคือนักศึกษามีโอกาสที่จะออกกลางคันหรือใช้เวลาในการเรียนมากกว่าระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด คือ 4 ปี และหลังจากที่สำเร็จการศึกษาและออกไปสมัครงานหรือเรียนต่ออาจจะไม่ได้รับการพิจารณาให้เข้าทำงานหรือเข้าเรียนต่อก็ไม่ได้ ลักษณะดังกล่าวนี้ ถือว่าเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาอย่างยิ่ง นอกจากนี้ยังอาจจะมีผลกระทบต่อสภาวะจิตใจของนักศึกษาเอง เช่น มีผลให้ขาดความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง ท้อแท้สิ้นหวังและมองโลกในแง่ร้าย และกลายเป็นทรัพยากรบุคคลที่ด้อยค่าและเป็นภาระต่อสังคมได้ในอนาคต

ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสนใจ และหาทางป้องกันแก้ไขสภาวะดังกล่าวให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด ซึ่งการจะดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้จำเป็นต้องศึกษาวิจัยให้ทราบถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลให้นักศึกษาต้องประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจเช่นนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการป้องกันและแก้ไขต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในภาวะรอพินิจ ได้แก่

1. ปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษา ดังนี้

1.1 นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนรัฐบาล มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 1 ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ ครั้งที่ 1 และนักศึกษาที่ออกกลางคัน ปีการศึกษา 2538-2542

คณะและสาขาวิชา	ปีการศึกษา 2538			ปีการศึกษา 2539			ปีการศึกษา 2540			ปีการศึกษา 2541			ปีการศึกษา 2542		
	จำนวน	รอพินิจ	ออกกลางคัน	จำนวน	รอพินิจ	ออกกลางคัน	จำนวน	รอพินิจ	ออกกลางคัน	จำนวน	รอพินิจ	ออกกลางคัน	จำนวน	รอพินิจ	ออกกลางคัน
ศึกษาศาสตร์	232	29	25	297	29	7	300	37	1	326	28	5	254	21	3
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์	105	21	16	168	21	2	189	28	1	210	21	4	120	13	3
สาขาวิชาศิลปศาสตร์	127	8	9	129	8	5	111	9	-	152	7	1	134	8	-
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	312	55	36	391	42	12	367	27	9	424	59	7	418	30	12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	90	23	6	112	20	2	127	22	1	156	44	3	168	43	7
วิทยาลัยอุตสาหกรรมศึกษา	53	2	4	62	8	1	54	2	-	66	2	-	88	5	1
รวม	687	109	71	862	99	22	848	88	11	1,008	133	15	928	99	23
		(16%)	(10%)		(12%)	(3%)		(10%)	(1%)		(13%)	(1%)		(11%)	(3%)

หมายเหตุ : ภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนไปแล้ว 2 ภาคการศึกษา และได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 1.25-1.99 การออกกลางคัน หมายถึง นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.25 ในภาคเรียนที่ผ่านมา

แหล่งข้อมูล : งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. บุคลากรงานทะเบียน, ปีที่ 15-19 (2538-2542)

1.2 นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่า มีโอกาสที่จะอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในระดับต่ำกว่า

1.3 นักศึกษาที่ผ่านการสอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจมากกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1.4 นักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ในลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สี่ มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจมากกว่านักศึกษาที่สอบได้คณะหรือสาขาวิชาในลำดับต้นๆ (ที่ 1 2 หรือ 3)

1.5 นักศึกษาที่เรียนสายวิทยาศาสตร์มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจมากกว่านักศึกษาที่เรียนสายศิลปศาสตร์

1.6 นักศึกษาที่กู้เงินยืมเรียนจะมีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้กู้เงินยืมเรียน

2. ปัจจัยจิตลักษณะ ดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงกว่า มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีความเชื่ออำนาจในตนที่ต่ำกว่า

2.2 นักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่ามีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ต่ำกว่า

2.3 นักศึกษาที่มีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อมหาวิทยาลัย

3. ปัจจัยพฤติกรรมกรเรียน ดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมกรหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่งสูงกว่ามีโอกาสอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีพฤติกรรมกรหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่งที่ต่ำกว่า

3.2 นักศึกษาที่มีวิธีการทำงานที่ดีกว่า (มีวิธีการเรียนที่ดี) มีโอกาสที่จะอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่มีวิธีการทำงานที่ต่ำกว่า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย มีดังนี้

1. เป็นข้อมูลเพื่อการพิจารณาแนวทางป้องกันไม่ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต้องอยู่ในภาวะ

รอพินิจ

2. เป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการช่วยเหลือนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย มีดังนี้

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,772 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 340 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการต่อไปนี้

1. กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2538, 187) พบว่า จำนวนที่เหมาะสมคือ 340 คน

2. ผู้วิจัยจำแนกประเภทของกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 ประเภท คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติ

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำหนังสือเพื่อขอรายชื่อให้นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จากงานทะเบียนและสถิตินักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ได้รายชื่อจำนวนทั้งสิ้น 140 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อให้ได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จำนวน 115 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติ ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 225 คน ได้โดยการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ คณะวิชา และชั้นปี ให้สอดคล้องกับสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

ผลการสุ่มตามวิธีการข้างต้น ได้กลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตาราง 2

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ

- 1.1 ปัจจัยภูมิหลัง ประกอบด้วย
 - 1.1.1 สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 1.1.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.1.3 ประเภทของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
 - 1.1.4 ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้
 - 1.1.5 สายการเรียนในมหาวิทยาลัย
 - 1.1.6 การกู้เงินยืมเรียน
- 1.2 ปัจจัยจิตลักษณะ ประกอบด้วย
 - 1.2.1 ความเชื่ออำนาจในตน (Internal

Locus of Control)

- 1.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
- 1.2.3 เจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- 1.3 ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน ประกอบด้วย
 - 1.3.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง (Delay Avoidance)
 - 1.3.2 วิธีการทำงาน (Work Method)

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ

นิยามศัพท์

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์ไว้ดังนี้

1. จิตลักษณะ หมายถึง สภาวะทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยจิตลักษณะ 3 ด้าน คือ

1.1 ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความคิด ของบุคคลที่มีต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ตนได้รับหรือกำลังเผชิญอยู่ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นผลจากการกระทำของตน และตนสามารถควบคุมเหตุการณ์นั้นๆ ได้ หรือกระทำการใดๆ ให้บังเกิดผลตามที่ตนต้องการได้และเชื่อว่าผลที่เกิดขึ้นกับตนไม่ใช่เกิดจาก

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ คณะวิชา และชั้นปี

เพศ	ภาวะรอพินิจ		ภาวะปกติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	51	44.3	81	36.0
หญิง	64	55.7	144	64.0
รวม	115	100	225	100
คณะวิชา				
ศึกษาศาสตร์	35	30.4	70	31.0
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	35	30.4	67	29.8
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	41	35.7	75	33.3
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	4	3.5	13	5.8

โชคชะตา เคราะห์กรรม หรือความบังเอิญแต่อย่างใด

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความคาดหวังหรือต้องการของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน การทำงาน มีความทะเยอทะยาน ชอบการแข่งขัน และพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็มีความกลัวต่อความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้น และคิดหาทางป้องกัน

1.3 เจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี หมายถึง ความคิด ความรู้สึกของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย คณะสาขาวิชา ระบบการเรียนการสอน คุณภาพของบัณฑิต และแนวโน้มที่จะศึกษาต่อไป ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้

2. พฤติกรรมการเรียน หมายถึง สิ่งทีบุคคลประพฤติปฏิบัติอยู่เป็นประจำ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจใน 2 ด้านคือ

2.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง (Delay Avoidance) หมายถึง พฤติกรรมหรือความพยายามที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จโดยไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการเริ่มการเรียนหรือการทำงาน รวมทั้งมีการวางแผนอย่างรอบคอบว่าจะทำอะไร และอย่างไรต่อไป

2.2 วิธีการทำงาน (Work Method) หมายถึง พฤติกรรมหรือวิธีการของบุคคลที่จะทำให้การเรียนหรือการทำงานของตนบรรลุเป้าหมาย เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนที่จะเรียนในครั้งต่อไป การจดบันทึกขณะฟังคำบรรยาย การทำบันทึกย่อพร้อมกับการอ่านหนังสือ การทบทวนบทเรียน การทำการบ้านและการทำรายงาน เป็นต้น

3. ภูมิหลัง หมายถึง สถานภาพในอดีตและปัจจุบันของบุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา หมายถึง หน่วยงานหรือสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน

3.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง คะแนนสอบในระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลายของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสะสมมาจากชั้น ม.4 ถึง ม.6 แล้วหาค่าเฉลี่ยรวม

3.3 ประเภทของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หมายถึง วิธีการจัดสอบที่กลุ่มตัวอย่างสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งได้แก่ การจัดสอบโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และการจัดสอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย

3.4 ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ หมายถึง ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างสอบได้และเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งมี 4 ลำดับ คือ ลำดับที่ 1, 2, 3 และ 4

3.5 สายการเรียนในมหาวิทยาลัย หมายถึง สายการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างกำลังเรียนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แบ่งเป็น 2 สายการเรียน คือ สายการเรียนด้านวิทยาศาสตร์ และสายการเรียนด้านศิลปศาสตร์

3.6 การกู้เงินยืมเรียน หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างอยู่ในสถานะของผู้ที่กู้หรือไม่ได้กู้เงินยืมเรียนของรัฐบาล ในขณะที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่างขณะที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่มีคะแนนตั้งแต่ 1.25 ถึง 1.99

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะปกติ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของกลุ่มตัวอย่างขณะที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ที่มีคะแนนตั้งแต่ 2.00 ถึง 4.00

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา โดยกำหนดตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปรหลัก ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลัง ปัจจัยจิตลักษณะ และปัจจัยพฤติกรรมการเรียน และคาดว่าปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม และแบบวัด ประกอบด้วย 5 ส่วนคือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน
3. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัย
5. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ คณะวิชา สาขาวิชา ชั้นปี คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมหาวิทยาลัยตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงขณะตอบแบบสอบถาม ประเภทของการสอบเข้าเรียน ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ การกู้เงินยืมเรียน ข้อมูลเดิมเกี่ยวกับสังกัดของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงจาก The Multidimensional-Multiaatributional Causality Scale ซึ่งสร้างโดย Lefcourt Baeyer Ware and Cox ในปี ค.ศ. 1979 (Lefcourt & others cited in Lefcourt, 1979, 454-458) โดยในแบบวัดชุดนี้มีส่วนประกอบอยู่ 2 ส่วน คือ Achievement และ

Affiliation ผู้วิจัยได้เลือกนำมาใช้เฉพาะในส่วนของ Achievement จำนวน 15 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

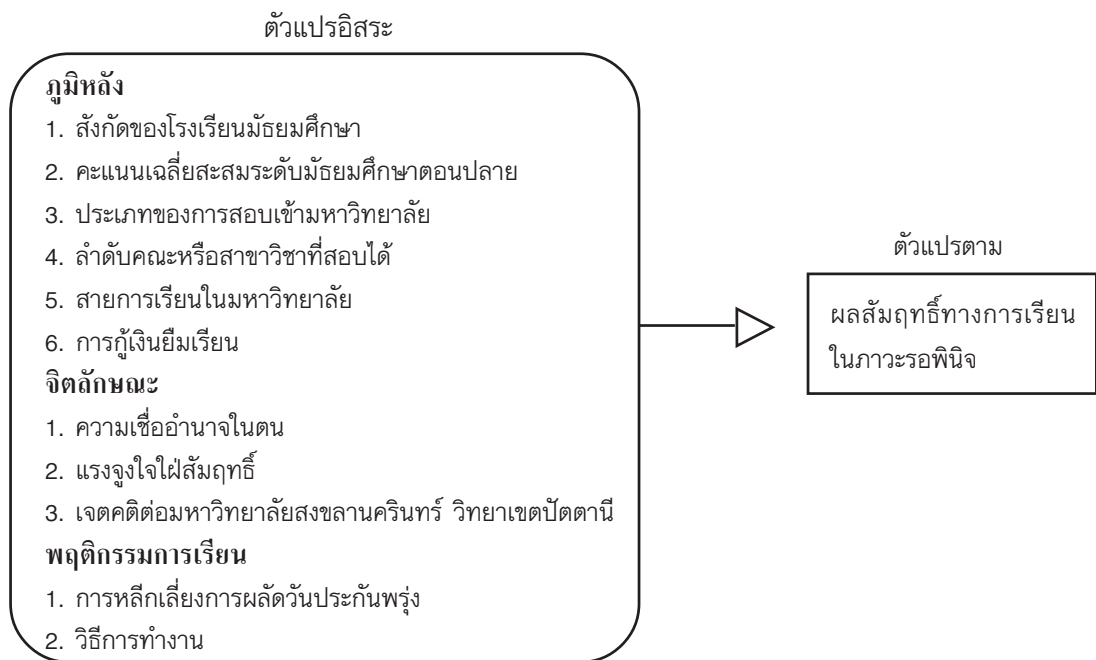
สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

3. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาโดยผู้วิจัย ประกอบด้วยข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 29 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

แผนภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัย แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี พัฒนาโดยผู้วิจัย ประกอบด้วยข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงสุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

5. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดนิสัยในการเรียนของ มณฑารัตน์ ซูพินิจ (2540, 117-120) มาใช้วัดพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งแบบวัดนี้เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

5.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง (Delay Avoidance) ได้แก่ ข้อ 1-19

5.2 วิธีการทำงาน (Work Method) ได้แก่ ข้อ 20-38

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้			
บ่อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน
บ่อยมาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
บางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

การแปลผลของแบบวัดความเชื่ออำนาจในตน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัย และแบบวัดพฤติกรรมการเรียน ใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับ
4.51 - 5.00	มากที่สุด
3.51 - 4.50	มาก
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	น้อย

1.00 - 1.50 น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ร่วมกันสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี แล้วนำแบบวัดที่สร้างไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ให้มีความเหมาะสม

2. การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากที่ปรึกษาโครงการวิจัย รวมทั้งนำแบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงจาก The Multidimensional-Multiauttributional Causality Scale ของ Lefcourt Baeyer Ware and Cox (1979, 454-458) และแบบวัดพฤติกรรมการเรียน ซึ่งพัฒนาโดยมณฑารัตน์ ซูพินิจ (2540, 117- 220) ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จำนวน 20 คน และนักศึกษาที่ผลการเรียนอยู่ในภาวะปกติ จำนวน 20 คน จากนั้นนำแบบวัดทั้ง 4 ชุด มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยหาความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .20 - .75 และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

1. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน	.73
2. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.88
3. แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัย	.88
4. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน	
4.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง	.80
4.2 ด้านวิธีการทำงาน	.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้รายชื่อของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจและรายชื่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะปกติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เตรียมไว้ไปมอบให้นักศึกษากลุ่มดังกล่าวด้วยตนเองทั้งที่คณะที่นักศึกษาเรียนอยู่ และที่หอพัก กรณีที่ไม่พบนักศึกษาจะฝากแบบสอบถามไว้กับอาจารย์หรือเพื่อนของนักศึกษาแล้วกลับไปปรับคืนภายหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ในส่วนของปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ

และภาวะปกติ

2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนของปัจจัยจิตลักษณะ และพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ

3. วิเคราะห์ปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ด้วยสถิติ Logistic Regression

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ภูมิหลังของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ จำแนกตามปัจจัยภูมิหลัง

ปัจจัยภูมิหลัง	ผลการเรียนในภาวะรอพินิจ (ร้อยละ)	ผลการเรียนในภาวะปกติ (ร้อยละ)	รวม (ร้อยละ)
1. สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา			
1.1 โรงเรียนรัฐบาล	194 (32.8)	95 (67.2)	289 (100)
1.2 โรงเรียนเอกชน	31 (40.0)	20 (60.0)	51 (100)
2. คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ค่าเฉลี่ย)	2.52	2.83	-
3. ประเภทของการสอบเข้ามหาวิทยาลัย			
3.1 สอบโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	52 (29.2)	126 (70.8)	178 (100)
3.2 สอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย	63 (38.9)	99 (61.1)	162 (100)
4. ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้			
4.1 ลำดับที่ 1	35 (30.4)	80 (69.6)	115 (100)
4.2 ลำดับที่ 2	16 (22.5)	55 (77.5)	71 (100)
4.3 ลำดับที่ 3	31 (40.3)	46 (59.7)	77 (100)
4.4 ลำดับที่ 4	33 (42.9)	44 (57.1)	77 (100)
5. สายการเรียนในมหาวิทยาลัย			
5.1 สายวิทยาศาสตร์	70 (41.4)	99 (58.6)	169 (100)
5.2 สายศิลปศาสตร์	45 (26.3)	126 (73.7)	171 (100)
6. การกู้เงินยืมเรียนขณะที่เรียนในมหาวิทยาลัย			
6.1 กู้เงินยืมเรียน	54 (33.3)	108 (66.7)	162 (100)
6.2 ไม่กู้เงินยืมเรียน	61 (34.3)	117 (65.7)	178 (100)

จากตาราง 3 เป็นการนำเสนอข้อมูลภูมิหลังของ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน ภาวะรอพินิจและภาวะปกติ พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดเอกชน มีสัดส่วน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจร้อยละ 40.0 ขณะที่นักศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด รัฐบาลมีสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอ พินิจ ร้อยละ 32.8

ขณะเดียวกันพบว่า นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจมีคะแนนเฉลี่ยสะสมใน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เท่ากับ 2.52 ขณะที่ นักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะปกติ มี คะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เท่ากับ 2.83

ประเภทการสอบเข้ามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่สอบโดยทบวงมหาวิทยาลัย มีสัดส่วน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ร้อยละ 38.9 ขณะที่นักศึกษาที่สอบโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มี สัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ร้อยละ

29.2

นักศึกษาที่สอบได้คณะหรือสาขาวิชาลำดับที่ 4 มี สัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจสูง ที่สุดคือร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ ลำดับที่ 3 ร้อยละ 40.3 ลำดับที่ 1 ร้อยละ 30.4 และลำดับที่ 2 ร้อยละ 22.5

สายการเรียนในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่ เรียนสายวิทยาศาสตร์มีสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อยู่ในภาวะรอพินิจ ร้อยละ 41.4 ขณะที่นักศึกษาที่เรียน สายศิลปศาสตร์ มีสัดส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน ภาวะรอพินิจ ร้อยละ 26.3

และพบว่า นักศึกษาที่กู้เงินยืมเรียนและนักศึกษา ที่ไม่กู้เงินยืมเรียนมีสัดส่วนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาวะรอพินิจใกล้เคียงกันคือร้อยละ 33.3 และ 34.3 ตามลำดับ

2. จิตลักษณะและพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและ ภาวะปกติ ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของจิตลักษณะและพฤติกรรมการเรียน จำแนกตามนักศึกษาที่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ

ปัจจัย	ผลการเรียนในภาวะรอพินิจ				ผลการเรียนในภาวะปกติ			
	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ	N	\bar{X}	S.D.	ระดับ
จิตลักษณะ								
1. ความเชื่ออำนาจในตน	115	3.71	.37	มาก	225	3.70	.38	มาก
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	115	3.74	.36	มาก	225	3.81	.38	มาก
3. เจตคติต่อมหาวิทยาลัย	115	3.65	.43	มาก	225	3.72	.42	มาก
พฤติกรรมกรเรียน								
1. การหลีกเลี่ยงการผลัดวัน ประกันพรุ่ง	115	3.17	.47	ปานกลาง	225	3.39	.47	มาก
2. วิธีการทำงาน	115	3.50	.49	ปานกลาง	225	3.65	.48	มาก

จากตาราง 4 เป็นการนำเสนอค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานระดับจิตลักษณะ และระดับพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า นักศึกษากลุ่ม ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและใน ภาวะปกติจะมีจิตลักษณะในด้านความเชื่ออำนาจในตน

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อมหาวิทยาลัยใน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.65 ถึง 3.81)

ขณะที่พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ จะมีพฤติกรรมกรเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดวัน

ประกันพ่วงในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.17 และ 3.39) และพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจจะมีพฤติกรรมกรรมการเรียนด้านวิธีการทำงานในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.50) แต่พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติจะมีพฤติกรรมกรรมการเรียนด้านวิธีการทำงานอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย

3.65)

3. ปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะและพฤติกรรมกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ได้แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก และค่าอัตราส่วนออดส์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ กับปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมกรรมการเรียน

ปัจจัย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ	
	ค่าสัมประสิทธิ์	อัตราส่วนออดส์
ภูมิหลัง		
สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา		
-โรงเรียนรัฐบาล	-0.951*	0.386
-โรงเรียนเอกชน (ตัวแปรอ้างอิง)	= =	= =
คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	-0.922***	0.146
ประเภทของการสอบเข้าเรียน		
-สอบโดยมหาวิทยาลัย	-0.379	0.684
-สอบโดยทบวง (ตัวแปรอ้างอิง)	= =	= =
ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้		
-ลำดับที่ 1	-0.554	0.575
-ลำดับที่ 2	-0.912*	0.402
-ลำดับที่ 3	0.027	1.028
-ลำดับที่ 4 (ตัวแปรอ้างอิง)	= =	= =
สายการเรียนในมหาวิทยาลัย		
-สายวิทยาศาสตร์	1.237***	3.445
-สายศิลปศาสตร์ (ตัวแปรอ้างอิง)	= =	= =
การกู้เงินยืมเรียน		
-กู้เงินยืมเรียน	0.398	1.488
-ไม่กู้เงินยืมเรียน (ตัวแปรอ้างอิง)	= =	= =
จิตลักษณะ		
ความเชื่ออำนาจในตน	0.042	1.042
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	0.000	0.999
เจตคติต่อมหาวิทยาลัย	-0.008	0.992
พฤติกรรมกรรมการเรียน		
การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพ่วง	-0.058**	0.943
วิธีการทำงาน	0.018	1.018
ค่าคงที่	5.933**	

Model chi-square =	82.699***
Cox & Snell =	0.216
Number of cases =	340
***	p <.001
**	p <.01
*	p <.05

ผลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก เกี่ยวกับปัจจัย ภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมการเรียน ที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ในตาราง 5 พบว่า ปัจจัยทั้งหมดมีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .001 (Model chi-square = 82.699) โดย ปัจจัยทั้งหมดสามารถทำนายความน่าจะเป็นของการ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจได้ร้อยละ 21.6 (Cox & Snell = 0.216) เมื่อวิเคราะห์ผลการ ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ภาวะรอพินิจ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ปัจจัยภูมิหลัง

สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิเคราะห์ พบว่า สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักศึกษาสำเร็จ การศึกษามีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของ รัฐบาลมีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน ภาวะรอพินิจ น้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียน มัธยมศึกษาของเอกชนถึงร้อยละ 61

คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย จากการทดสอบพบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับ มัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักศึกษามีคะแนน เฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ภาวะรอพินิจ จะลดลงร้อยละ 85

ประเภทของการสอบเข้าเรียน จากการทดสอบ พบว่า ประเภทของการสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ไม่มี ความสัมพันธ์หรือไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ภาวะรอพินิจ กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยการจับสลากของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และ การจับสลากโดยทบวงมหาวิทยาลัยไม่ส่งผลใด ๆ ต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ

ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ จากการ วิเคราะห์พบว่า ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบเข้า มหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้คณะหรือสาขาลำดับที่ 2 มีความน่าจะเป็นที่ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่า นักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้คณะหรือสาขาวิชา ลำดับที่ 4 ถึงร้อยละ 60

สายการเรียนในมหาวิทยาลัย จากการ วิเคราะห์พบว่า สายการเรียนในมหาวิทยาลัยมีความ สัมพันธ์หรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอ พินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนสายวิทยาศาสตร์ มีความน่าจะเป็นที่ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษ าที่เรียนสายศิลปศาสตร์ถึง 3.4 เท่า

การกู้เงินยืมเรียน ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรการกู้เงินยืมเรียนไม่มีความสัมพันธ์หรือไม่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ การกู้เงินยืมเรียนหรือไม่กู้ เงินยืมเรียนไม่ส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็นที่นักศึกษา จะมียผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ

ปัจจัยจิตลักษณะ จากการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัย จิตลักษณะทั้ง 3 ด้าน คือ ความเชื่ออำนาจในตน แรง จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อมหาวิทยาลัยไม่มีความ สัมพันธ์หรือไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ภาวะรอพินิจ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าว คือ ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และเจตคติ ต่อมหาวิทยาลัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลา นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ไม่ส่งผลต่อโอกาสความน่า จะเป็นที่นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน

ภาวะรอพิณิจ

ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน ประกอบด้วย

การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง จากการทดสอบพบว่า การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง มีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือนักศึกษาที่มีคะแนนการหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่งเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจจะลดลงร้อยละ 6

วิธีการทำงาน ผลการวิเคราะห์พบว่า วิธีการทำงานไม่มีความสัมพันธ์หรือไม่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจ กล่าวคือวิธีการทำงานหรือวิธีการเรียนไม่ส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็นที่นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพิณิจ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลในการวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ปัจจัยภูมิหลัง

1.1 สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สังกัดของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักศึกษาจบหรือสำเร็จการศึกษามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพิณิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนรัฐบาล มีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพิณิจน้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดโรงเรียนเอกชน ถึงร้อยละ 61 เหตุผลที่เป็นดังนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนของรัฐบาลมีความพร้อมในการจัดการศึกษามากกว่าโรงเรียนเอกชน ไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ รูปแบบการบริหาร การจัดการเรียนการสอน อาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ อีกทั้งมีโอกาสนในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ในขณะที่โรงเรียนเอกชนมีโอกาสนที่จะคัดเลือกนักเรียนเก่งๆ ได้น้อยกว่า สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้นักศึกษาที่จบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาลมีความพร้อมในการเรียนมากกว่า และโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพิณิจ จึงน้อยกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียน

มัธยมศึกษาของเอกชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณฑารัตน์ ชูพิณิจ (2540, 96) ที่พบว่า นักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนรัฐบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียนเอกชน

1.2 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาวะรอพิณิจของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพิณิจลดลงร้อยละ 85 เหตุผลเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวบ่งชี้ถึงความรู้พื้นฐานของนักศึกษา นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูง แสดงว่ามีความรู้พื้นฐานดี เมื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยย่อมสามารถที่จะเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนและปรับตัวเข้ากับรูปแบบการเรียนในมหาวิทยาลัยได้อย่างดี โอกาสที่ผลการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพิณิจหรือสอบได้คะแนนต่ำจึงมีน้อยกว่าเมื่อเทียบกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับที่ต่ำ สอดคล้องกับการศึกษาของปราณี โตอติเทพย์ สาธิต จันทรวินิจ และภัสสร เฝื่อนโกสุม (2530, บทความย่อ) มณฑารัตน์ ชูพิณิจ (2540, 79) และชิตชนก เชิงเขาว์และคณะ (2545, 202-203) ที่พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แปลความได้ว่า ถ้านักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูง ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรีสูงด้วย

1.3 ประเภทของการสอบเข้าเรียน พบว่าประเภทของการสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยไม่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพิณิจของนักศึกษาทั้งนี้ เพราะการจัดสอบของทั้ง 2 ระบบ ใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน ดังนั้นผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ไม่ว่าจะสอบโดยระบบใดจึงมีคุณสมบัติไม่แตกต่างกัน

1.4 ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ พบว่า ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์หรือส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน

ภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้คณะหรือสาขาวิชาลำดับที่ 2 มีโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพินิจน้อยกว่านักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้คณะหรือสาขาวิชาลำดับที่ 4 ถึงร้อยละ 60 ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกลำดับที่ของคณะหรือสาขาวิชาของนักศึกษาส่วนใหญ่จะเลือกลำดับต้น ๆ ตามความสนใจและความถนัดของตน ส่วนลำดับท้าย ๆ มักจะเป็นการเลือกที่ไม่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของตน แต่เป็นการพิจารณาคณะหรือสาขาวิชาที่มีคะแนนรองลงมาเพื่อให้มีโอกาสสอบเข้าเรียนได้ การที่นักศึกษาได้เรียนในคณะหรือสาขาวิชาที่ตนเองมีความถนัดและมีความสนใจย่อมส่งผลให้สามารถปรับตัวเข้ากับการเรียนได้เป็นอย่างดีโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพินิจจึงมีน้อยขณะที่ผู้ที่สอบเข้าเรียนได้ในลำดับท้าย ๆ ซึ่งเป็นสาขาที่ตนไม่ถนัดหรือไม่สนใจโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต่ำหรืออยู่ในภาวะรอพินิจจึงมีสูงเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑารัตน์ ซูพินิจ (2540) ที่พบว่าอันดับที่ของการเลือกโปรแกรมวิชาที่สอบเข้าเรียนได้มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แปลความได้ว่านักศึกษาที่เรียนในโปรแกรมวิชาที่เลือกไว้เป็นอันดับท้าย ๆ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักศึกษาที่เรียนในโปรแกรมวิชาที่เลือกไว้เป็นอันดับต้น ๆ

1.5 สายการเรียนในมหาวิทยาลัย จากการศึกษ พบว่า สายการเรียนในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์มีความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในภาวะรอพินิจมากกว่านักศึกษาสายศิลปศาสตร์ถึง 3.4 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนสายวิทยาศาสตร์เป็นการเรียน ที่เน้นการทดลองในห้องปฏิบัติการ คิดคำนวณจากสูตรที่เป็นนามธรรม ขณะที่การเรียนสายศิลปศาสตร์เป็นการเรียนจากตำรา เน้นความเข้าใจในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ความแตกต่างของลักษณะวิชาและวิธีการเรียนนี้เองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างเห็นได้ชัดเจน นอกจากนี้เป็นไปได้อ่านักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ที่สอบเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่วนใหญ่ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากผู้ที่มีผลการเรียนสูงมักนิยมไปเข้าเรียนในคณะวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น คณะแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนี้โอกาสที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์จะมีผลการเรียนต่ำหรืออยู่ในภาวะรอพินิจจึงมีสูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ อัครีรวงศ์ (2538, 46) ที่พบว่านักศึกษาที่เรียนคณะวิชาต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน

1.6 การกู้เงินยืมเรียน พบว่า ปัจจัยการกู้เงินยืมเพื่อการศึกษาไม่ได้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจหรือกล่าวได้ว่า การกู้เงินยืมเรียนซึ่งเป็นตัวแปรที่เทียบเคียงได้กับฐานะทางเศรษฐกิจของนักศึกษาไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของมณฑารัตน์ ซูพินิจ (2540, 76) และธีระยุทธ รัชชะ (2544, 71) ที่พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

2. ปัจจัยจิตลักษณะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าปัจจัยจิตลักษณะทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อมหาวิทยาลัยไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจของนักศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานของการศึกษาคั้งนี้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักศึกษาที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐบาลได้ ซึ่งบุคคลเหล่านี้น่าจะมีคุณลักษณะพิเศษหรือมีจิตลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่น มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ด้วยการกระทำของตนเองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการศึกษาหาความรู้เพื่อการประกอบอาชีพที่ดีในอนาคต และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนในมหาวิทยาลัย

3. ปัจจัยพฤติกรรมทางการเรียน

3.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีคะแนนการหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง เพิ่มขึ้น 1 หน่วย มีความน่าจะเป็นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจจะลดลง ร้อยละ 6

ทั้งนี้เนื่องจากระบบการเรียนในมหาวิทยาลัยจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตนเอง ให้นักศึกษารับผิดชอบและวางแผนการเรียนด้วยตนเองซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้แตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่จะมีครูคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ดังนั้น นักศึกษาคนใดที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ก็มักจะมีพฤติกรรมผลัดวันประกันพรุ่ง ไม่มีการวางแผนการเรียนและการทำงาน และการเตรียมตัวสอบ สอดคล้องกับจากรุพร สูงสว่าง (2524, 57) สุวิมล เด่นสุนทร (2525, 89-92) ธีระยุทธ รัชชะ (2544, 72) Annis and Kent (1978, 92-95) Barson (1986, 2935-A) Wilkes (1988, 2793-A) และ Tramontana and Others (1988 cited in Yen, 2002, 5) ที่พบว่านิสัยทางการเรียนเป็นตัวทำนายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์รวมหรือคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมและการค้นพบครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าถ้านักศึกษาหลีกเลี่ยงพฤติกรรมผลัดวันประกันพรุ่ง โอกาสที่ผลการเรียนจะตกต่ำและอยู่ในภาวะรอพินิจก็จะลดลง

3.2 วิธีการทำงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า วิธีการทำงานหรือวิธีการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาค่าสถิติพื้นฐาน ในตาราง 4 พบว่าค่าเฉลี่ยวิธีการทำงานในกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ เท่ากับ 3.50 (ระดับปานกลาง) ขณะที่ค่าเฉลี่ยวิธีการทำงานในกลุ่มตัวอย่างที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติ เท่ากับ 3.65 (ระดับมาก) แสดงให้เห็นแนวโน้มว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติมีวิธีการทำงานหรือวิธีการเรียนดีกว่านักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ แม้ว่าผลการทดสอบทางสถิติจะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญก็ตาม นอกจากนี้ค่าสถิติพื้นฐานตัวแปรวิธีการทำงานดังกล่าว ยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของมณฑรัตน์ ชูพินิจ (2540, 96) ที่พบว่าวิธีการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช กล่าวคือนักศึกษาที่มีวิธีการทำงานที่ดีจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นควรจะมีการศึกษาวิจัยในโอกาสต่อไปว่าวิธีการทำงานจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

1. ในการปฐมนิเทศนักศึกษาเข้าใหม่ ควรมีการบรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะเรื่องการผลัดวันประกันพรุ่งเพื่อให้นักศึกษาเข้าใหม่มีแนวทางในการปรับตัวเรื่องการเรียน

2. คณะวิชาหรือสาขาวิชา ควรมีโครงการปรับพื้นฐานความรู้ให้กับนักศึกษาเข้าใหม่เพื่อเตรียมความพร้อมทางวิชาการก่อนที่นักศึกษาจะเริ่มเรียนจริงโดยอาจจะกำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน เช่น นักศึกษาที่ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.50 นักศึกษาที่สอบเข้าเรียนได้ในคณะหรือสาขาวิชาลำดับที่ 3 หรือ 4 และนักศึกษาที่เข้าเรียนในสายวิทยาศาสตร์

3. กองกิจการนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ควรจัดสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อระดมความคิดเห็นในการป้องกันไม่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต้องอยู่ในภาวะรอพินิจ ตลอดจนจัดการอบรมเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ

4. คณะหรือภาควิชา ควรมีระบบการติดตามและให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ เช่น พัฒนาฐานข้อมูลนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์การเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการให้คำปรึกษาโดยเพื่อน (Peer Counseling) โครงการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling) เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จากรุพร สูงสว่าง. (2524). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 ในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิดชนก เชิงเซาว์และคณะ. (2545). อิทธิพลการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์และความยุติธรรมของแบบทดสอบ คัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วารสารสงขลานครินทร์ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 8(2), 201-225.
- ธีระยุทธ รัชชะ. (2544). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านศิลปะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขา

- ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 8(1), 91-107.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปรานี โตอติเทพย์ สาธิต จันทรวินิจ และภัสสร เผื่อนโกสุ่ม. (2530). ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษาโควตาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณฑารัตน์ ชูพินิจ. (2540). องค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วลัยลักษณ์ อัครวิรงค์. (2538). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา, 8(3), 38-55.
- สุวิมล เด่นสุนทร. (2525). ตัวแปรด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2527). โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการวางแผนและบริหารการประถมศึกษาจังหวัด. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- Annis, L. and Kent D.J. (1978). The effective of study techniques, study preferences and familiarity on later recall. **The Journal of Experimental Education**, 47, 921-95.
- Barson, C.D. (1986). A comparison of study habits and attitudes of academically successful and academically unsuccessful: American Indian students in higher education. **Dissertation Abstracts International**, 46(10), 2538-A
- Lefcourt, H.M. (1991). Locus of control. In Robinson, J.P.; Shaver, P.R. and Wrightsman, L.S. (Ed), **Measures of Personality and Social Psychological Attitudes**. San Diego: Academic Press.
- Wikes, F.A. (1988). Cognitive abilities, point average and study habits as predictors of success in a university system analysis and design course. **Dissertation Abstracts International**, 48(11), 2793-A.
- Yen, C.J. (2002). Prediction of academic achievement : The roles of cognitive ability and learning behavior. (Online). Available: <http://www.lib.umi.com/Dissertations/fullcit/3062139>. Accessed [16 / 2 / 2003].